

Ο μικρόκοσμος της ναρκισσιστικής μετριότητας

ή «Ασύδοτοι νεοφιλελεύθεροι θέλουν να επιβάλουν τη δικτατορία στην Ευρώπη μας»

Με τη Ρένα Χόπλάρου είχαμε ανταλλάξει στο παρελθόν όχι και τόσο ευγενικά άρθρα. Επειδή θεωρώ ότι η Ρένα Χόπλάρου, παρόλες τις ιδεολογικές-μας διαφορές, δυνητικά ανήκει σ' αυτό που θα μπορούσαμε να χαρακτηρίσουμε «ευρύτερη αριστερά», προσπάθησα με την πρώτη ευκαιρία να σπάσω τον πάγο και να μην συνεχίσει μια συγκρουσιακή κατάσταση που δεν οδηγούσε πουθενά. Τις λίγες φορές που βρεθήκαμε πρόσωπο με πρόσωπο επικράτησε μια ατμόσφαιρα όχι ακριβώς θερμή αλλά τουλάχιστον ήταν πολιτισμένη. Ήταν λοιπόν έκπληξη για μένα όταν μια αθώα, όπως νόμιζα, παρέμβασή-μου στο φβ εξελίχτηκε σε ολοκληρωτική σύγκρουση. Ας παρακολουθήσουμε την κλιμάκωση.

Το αρχικό κείμενο της Χόπλάρου δεν είναι ιδιαίτερα διεισδυτικό. Δίνει την εικόνα ενός προβληματισμού μετά το σοκ της τρομοκρατικής επίθεσης στο Μάντσεστερ και έκφρασης απόγνωσης για την κατάσταση. Εκ των υστέρων, είναι φανερό ότι υπάρχει μια προδιάθεση να αποδοθεί η τρομοκρατία στο Ισλαμ σαν θρησκεία, αλλά αυτό δεν είναι εκ πρώτης όψεως φανερό. Το μόνο που είδα σε πρώτη ανάγνωση ήταν η τελευταία φράση: «Αρχίζω με βαρια καρδια να θεωρώ την ασφάλεια σημαντικότερη από την ελευθερία».

Η αντιπαράθεση ασφάλειας και ελευθερίας είναι το κρίσιμο σημείο που απειλεί να διαβρώσει τις βασικές ελευθερίες που μέχρι πρόσφατα θεωρούσαμε σημαντικότερες κατακτήσεις του πολιτισμού. Χωρίς καμμία πρόθεση αντιπαράθεσης με την κ. Χόπλάρου, αισθάνθηκα την ανάγκη να εκφράσω την άποψή-μου ότι η απάντηση στην τρομοκρατία δεν είναι η στέρηση της ελευθερίας από τις δυτικές κοινωνίες αλλά ακριβώς η προάσπισή-της. Δεν έχω πρόβλημα με τη θέση της κ. Χόπλάρου ότι «χωρίς ασφάλεια δεν υπάρχει ελευθερία», άνκαι τη θεωρώ πολύ γενικόλογη και αφοριστική. Το θέμα δεν είναι να διαλέξουμε ανάμεσα στην ασφάλεια και την ελευθερία αλλά να διασφαλίσουμε και τα δυο, όσο είναι δυνατόν.

Για να μην υπάρχουν παρεξηγήσεις, να εξηγήσω τη θέση-μου σχετικά με την τρομοκρατία και την αντιμετώπισή-της. Πέρα από τα οποιαδήποτε βαθύτερα αίτια-της, που πρέπει να εντοπιστούν και να αντιμετωπιστούν, υπάρχει ανάγκη για ουσιαστική αστυνομική πρόληψη και προστασία. Χρειάζονται αποτελεσματικές διαδικασίες εξασφάλισης πληροφοριών, έρευνας και καταστολής. Οι αστυνομικές δυνάμεις εμποδίζουν την εκδήλωση δεκάδων τρομοκρατικών επιθέσεων και πρέπει να συνεχίσουν να το κάμνουν.

Rena Choplarou

Χθες στις 4:09 μ.μ. · 🌐

Η ισχύς της τρομοκρατίας δεν αποτυπώνεται μόνο στο χτύπημα, αλλά και στα επακόλουθα. Η αντίδραση είναι αυτή που της δίνει πνοή. Οι επιτυχημένες τρομοκρατικές επιθέσεις τρέφονται από το σοκ και δέος που προκαλούν.

Η κοινωνική ένταξη μουσουλμανικών κοινοτήτων στις ευρωπαϊκές κοινωνίες ήταν πάντα δύσκολη ακόμη και σε χώρες που ήταν κοινωνικά ανοικτές. Η Γαλλία και η Μεγάλη Βρετανία υιοθέτησαν διαφορετικές πολιτικές σε ό,τι αφορά την κοινωνική ένταξη μεταναστών. Η Γαλλία επεδίωξε να τους ενσωματώσει. Η Μεγάλη Βρετανία υιοθέτησε πολιτική πολυπολιτισμικότητας.

Και οι δύο πολιτικές δεν απέτρεψαν την ανάπτυξη της τρομοκρατίας σε μουσουλμανικές κοινότητες δεύτερης και τρίτης γενιάς. Τούτο δεν πρέπει να αποδίδεται μόνο στον κοινωνικό αποκλεισμό, στον ρατσισμό και στην ξενοφοβία. Τις συμπεριφορές αυτές τις αντιμετωπίζουν όλοι οι μετανάστες, μουσουλμάνοι και μη. Δεν πρέπει να αποδίδεται ούτε στην έλλειψη παιδείας. Τζιχαντιστές έχουν σπουδάσει σε πανεπιστήμια. Αλλού, λοιπόν, πρέπει να στραφούμε για να κατανοήσουμε τα αίτια.

Εντωμεταξύ θρηνούμε νεκρούς. Τα παιδιά μου και τα παιδιά σας μπορούσαν να ήταν εκεί χθες βράδυ. Στο Μάντσεστερ. Αρχίζω με βαριά καρδιά να θεωρώ την ασφάλεια σημαντικότερη από την ελευθερία.

Rena Choplarou Ναι, ναι, ξέρω πως χωρίς ασφάλεια δεν υπάρχει ελευθερία.

Μου αρέσει! · Απάντηση · 👍 3 · Χθες στις 4:21 μ.μ.

Themos Demetriou Το πρόβλημα είναι ότι η αφαίρεση της ελευθερίας δεν προσφέρει ασφάλεια.

Μου αρέσει! · Απάντηση · 👍 3 · Χθες στις 4:22 μ.μ.

Rena Choplarou Δεν μιλάω για αφαίρεση ελευθερίας όπως την καταλάβατε. Προφανώς. Η εποχή της αθωότητας τελείωσε.

Μου αρέσει! · Απάντηση · 👍 4 · Χθες στις 4:31 μ.μ. · Τροποποιήθηκε

Υπάρχει όμως μια πολύ λεπτή γραμμή που χωρίζει την ασφάλεια από την καταπίεση και τον ολοκληρωτισμο. Αυτή η γραμμή δεν ορίζεται τόσο από τα συγκεκριμένα κατασταλτικά μέτρα μιας αντιτρομοκρατικής πολιτικής όσο από τη φιλοσοφία που την διέπει. Η ύπαρξη ή όχι της θανατικής ποινής μπορεί να είναι σημαντικό θέμα για πολλούς από μας (είμαι φανατικός αρνητής του δικαιώματος του κράτους να αφαιρεί ζωές) αλλά δεν είναι καθοριστικό για το αν ένα καθεστώς είναι ολοκληρωτικό ή όχι. Η ανάπτυξη ένοπλων αστυνομικών στις πόλεις είναι περισσότερο ένδειξη ανασφάλειας παρά ένδειξη ολοκληρωτισμού.

Όμως, η θέσπιση νόμων που απαγορεύουν την είσοδο στη χώρα από μουσουλμανικές χώρες (βλέπε Τραμπ) ή το χτίσιμο τειχών για να εμποδίζουν τη διακίνηση ανθρώπων (βλέπε Ισραήλ, Ουγγαρία, Αμερική κλπ) είναι επικίνδυνη διολίσθηση σε ολοκληρωτικές κατευθύνσεις. Ο ίδιος κίνδυνος βρίσκεται και στις προσπάθειες ελέγχου της ελεύθερης έκφρασης, τόσο στην καθημερινή ζωή, όσο και στα μέσα ενημέρωσης ή το διαδίκτυο. Ακόμα χειρότερα, αυτά τα μέτρα δεν είναι μόνο καταστροφικά για τις αξίες των δυτικών κοινωνιών αλλά είναι και αναποτελεσματικά.

Η πρώτη αντίδραση της Ρένας Χόπλάρου ήταν ενθαρρυντική και ενίσχυε την εντύπωσή μου πως έγραφε καλή τη πίστη, πως ήταν έτοιμη να ακούσει. Η συνέχεια ήταν λιγότερο ευτυχής. Τον Γιώργο Στόγια δεν τον ξέρω και δεν τον έχω συναντήσει ποτέ. Το ότι μου αποδίδει «αριστεριστική κοινοτοπία του μίσους προς την αστική δημοκρατία» θεώρησα ότι οφειλόταν προφανώς σε προκατάληψη. Προσπάθησα λοιπόν να περισώσω τη συζήτηση και να εξηγήσω τη θέση μου.

Η αντίδραση της κ. Χόπλάρου, άγκαι αφοριστική, άφηνε ακόμα παράθυρο συζήτησης. Προφανώς, βρισκόταν με την εντύπωση ότι είχα ένσταση στη λήψη μέτρων ασφαλείας. Δεν είμαι βέβαιος αν θα συμφωνούσαμε με την κ. Χόπλάρου για το ποια συγκεκριμένα μέτρα ασφαλείας είναι θεμιτά και ποια όχι, αλλά αυτό είναι μια συζήτηση που μπορεί να γίνει και να προσφέρει θετικά. Δεν μπορώ για παράδειγμα να δικαιολογήσω την εκτέλεση αθώου λατινοαμερικάνου στο Λονδίνο πριν μερικά χρόνια από αστυνομικό που θεώρησε πως το σακάκι που φορούσε πιθανόν να έκρυβε εκρηκτικά. Υποθέτω ότι το ίδιο θα σκέφτεται και η κ. Χόπλάρου.

Αυτό το οριακά λειτουργικό κλίμα συζήτησης έσπευσε να δηλητηριάσει και πάλιν ο Γιώργος Στόγιας. Πειπισμένος ότι επικροτώ την τρομοκρατία για «να γίνουν τα πράγματα τόσο άσχημα, τόσο ανυπόφορα, που αυτό 'αναγκαστικά' να διαμορφώσει επαναστατικές συνειδήσεις. Σχεδόν θρησκευτική σκέψη. Εχω αναλώσει σημαντικό μέρος της πολιτικής μου δραστηριότητας στην ερμηνεία και την απόρριψη της τρομοκρατίας και ήθελα να κλείσω τη συζήτηση μαζί του τονίζοντας ότι με κανένα τρόπο δεν ανέχομαι την τρομοκρατία και τεκμηριώνοντας αυτή τη θέση παραπέμποντας στην δράση μου για

Giorgos Stogias Στο σχόλιο του κ. Δημητρίου συμπυκνωμένη η αριστεριστική κοινοτοπία του μίσους προς την αστική δημοκρατία και τον δυτικό τρόπο ζωής ως κάτι που δεν αξίζει να το υπερασπιστείς.

Μου αρέσει! · Απάντηση · 2 · 20 ώρες · Τροποποιήθηκε

Themis Demetriou Όσο κι αν ο φανατισμός-σας δεν σας επιτρέπει να ακούσετε και μια άλλη άποψη, είναι ακριβώς τις αξίες αυτής της "αστικής δημοκρατίας" που προσπάθησα να υπερασπιστώ. Αν έχουν κερδίσει κάτι οι τρομοκράτες είναι να σπρώξουν τις Δυτικές κυβερνήσεις στην εφαρμογή ανελεύθερων καταπιεστικών μέτρων. Η απάντηση δεν είναι περισσότερη καταπίεση. Όσα αντιτρομοκρατικά μέτρα κι αν παρτούν δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί η τρομοκρατική βία.

Μου αρέσει! · Απάντηση · 8 ώρες

Rena Choplarou Ανακρίβειες. Οι αντιτρομοκρατικές υπηρεσίες σε πολλές ευρωπαϊκές χώρες έχουν αποτρέψει δεκάδες τρομοκρατικές επιθέσεις. Τα μέτρα ασφαλείας αποφέρουν και σώζουν ζωές.

Μου αρέσει! · Απάντηση · 1 · 7 ώρες

Giorgos Stogias Η λογική του κ. Δημητρίου είναι να γίνουν τα πράγματα τόσο άσχημα, τόσο ανυπόφορα, που αυτό "αναγκαστικά" να διαμορφώσει επαναστατικές συνειδήσεις. Σχεδόν θρησκευτική σκέψη.

Μου αρέσει! · Απάντηση · 7 ώρες

Themis Demetriou Giorgos Stogias - Αν είχατε έστω και ελάχιστον ενδιαφέρει να μάθετε τη θέση μου για την τρομοκρατία θα είχατε δει σε δεκάδες παρουσιάσεις και άρθρα μου πως αυτά που λέτε πως είναι η λογική μου είναι ανοησίες. Αν δεν σας ενδιαφέρει η συζήτηση, τουλάχιστον μην μου αποδίδετε απόψεις που δεν έχουν καμία σχέση μαζί μου. Λυπούμαι.

Μου αρέσει! · Απάντηση · Μόλις τώρα

το θέμα. Αναγνωρίζοντας τη διαφορετική αντίδραση της κ. Χόπλαραου, φρόντισα να απευθύνω το σχολιό-μου προσωπικά στον Γιώργο Στόγια. Η απάντησή-του ήταν μνημείο αυταρέσκειας και υπεροψίας: Εσείς δεν έχετε «γενικά απόδεκτη πνευματική βαρύτητα» άρα και εγώ μπορώ να σας αποδίδω ότι ανοησία θέλω.

Σ' αυτό το στάδιο της συζήτησης ίσως να έπρεπε να είχα αποσυρτεί. Το φβ είναι ένας ιδιαίτερα ύπουλος χώρος συζήτησης όπου η κάθε μετριότητα αισθάνεται ασφαλής πίσω από την κάλυψη μιας οθόνης να βρίζει και να χυδαιολογεί. Η απάντησή-μου, άγκαι σε πολεμικό ύφος, νομίζω πως δεν ξεφεύγει από τα πλαίσια της συζήτησης και προσπαθεί, έστω και σ' αυτό το στάδιο, να ξαναφέρει τη συζήτηση στο αρχικό-της θέμα: αν η αφαίρεση της ελευθερίας προσφέρει ασφάλεια. Δεν ήμουν ωστόσο προετοιμασμένος για την αντίδραση της ίδιας της κ. Χόπλαραου.

Αξίζει τον κόπο να δούμε σε κάποια λεπτομέρεια τα «επιχειρήματα» της κ. Χόπλαραου. Διαρρηγνύει τα ιμάτιά-της γιατί λέω πως η ασφάλεια «γίνεται ολοένα και πιο φευγαλέα». Μήπως αμφιβάλει γι' αυτό; Το 2015 και το 2016 ήταν τα φονικότερα χρόνια της τελευταίας δεκαετίας όσον αφορά την τρομοκρατία. Το 2017, μετά την επίθεση στο Μάντσεστερ, μπορεί να αποδεικνύεται εξ ίσου φονικό. Αυτό όχι μόνο δεν με ευχαριστεί (όπως υπαινίσσεται ο Γιώργος Στόγιας) αλλά με σπρώχνει στη διαπίστωση ότι τα μέτρα ασφάλειας από μόνα-τους δεν είναι αρκετά για να σταματήσουν την τρομοκρατία. Τα μέτρα ασφάλειας προσπαθούν μόνο να θεραπεύσουν το σύμπτωμα, όχι την ασθένεια. Όταν προσβληθώ από γρίπη παίρνω *Panadol Cold & Flu* ξέροντας πολύ καλά πως αυτό δεν θα με θεραπεύσει, πως αξίζει τον κόπο ωστόσο να το πάρω γιατί θα υποφέρω λιγότερο.

Με κατηγορεί ότι δεν επικοινωνώ με το περιβάλλον γιατί «υπάρχουν νεκροί». Από πού έχει συμπεράνει πως δεν το λαμβάνω υπόψη; Αλλά φυσικά δεν την ενδιαφέρει ούτε τί λέω, ούτε τί σκέφτομαι. Στην έκρηξή-της εξωτερικεύει τις προκαταλήψεις-της με ανακρίβειες και γενικεύσεις: «Ασύμμετρο πόλεμο κάνουν. Φασίστες είναι. Του Ισλαμ.» Φυσικά και είναι ασύμμετρος πόλεμος. Από τη μια ολόκληρη η πολεμική τεχνολογία της Δύσης κι από την άλλη ο πρωτόγονος θυμός μιας μίζερης κοινωνίας. Δεν είναι η «ασυμμετρία» που κλίνει την πλάστιγα ενάντια στην τρομοκρατία, είναι οι επιδιώξεις και η μεθοδολογία των τρομοκρατών. Είναι φασίστες; Σαφώς όχι. Είναι χειρότεροι από τους φασίστες; Ίσως. Γιατί θεωρεί ότι το «φασίστες» είναι χειρότερη βρισιά από το «τζιχατίστες»; Προφανώς γιατί δεν ενδιαφέρεται να καταλάβει τις κοινωνικές διεργασίες που

Giorgos Stogias K. Δημητρίου, η πρόταση που γράψατε εδώ, ότι περισσότερη ασφάλεια δεν εξασφαλίζει περισσότερη ελευθερία, δεν έπεσε από τον ουρανό, ούτε βέβαια είναι η πρώτη φορά που τη συναντάμε. Σε σχέση με το θέμα που συζητάμε, συνιστά χαρακτηριστική απόφαση ενός ολόκληρου ιδεολογικού σύμπαντος. Από εκεί και πέρα, κανείς δεν είναι υποχρεωμένος να γνωρίζει τα κείμενα του συνομιλητή του σε συζήτηση στο φβ (εκτός κι αν πρόκειται για κάποιον γενικά αποδεκτής πνευματικής βαρύτητας), ούτε εγώ τα δικά σας, ούτε εσείς τα δικά μου.

Μου αρέσει! · Χθες στις 9:23 π.μ.

Themis Demetriou Θα ανέμενα τουλάχιστον να προσέξετε τι ακριβώς έγραφα: "Το πρόβλημα είναι ότι η αφαίρεση της ελευθερίας δεν προσφέρει ασφάλεια" και όχι "περισσότερη ασφάλεια δεν εξασφαλίζει περισσότερη ελευθερία". Ασφαλώς δεν έχετε υποχρέωση να γνωρίζετε "τα κείμενα του συνομιλητή" αλλά έχετε απόλυτη υποχρέωση να μην του φορτώνετε τις ανοησίες ενός "ολόκληρου ιδεολογικού σύμπαντος" χωρίς να διερευνήσετε αν τις ασπάζεται. Εσείς πάτε ένα βήμα παραπέρα. Διαστρεβλώνετε το τι έχω πει, το αντικαθιστάτε με την προκατειλημμένη-σας άποψη για ένα "ολόκληρο ιδεολογικό σύμπαν" (στο οποίο προφανώς τοποθετείτε συλλήβδην ολόκληρη την αριστερή σκέψη) και σφυρίζετε αδιάφορα μπροστά στη διάβρωση των βασικών ελευθεριών του δυτικού πολιτισμού στο όνομα μιας ασφάλειας που γίνεται ολοένα και πιο φευγαλέα.

Μου αρέσει! · 23 ώρες

Rena Choplarou Ολοένα και πιο φευγαλέα! Τι λέτε κύριε; Επικοινωνείτε με το περιβάλλον; Υπάρχουν νεκροί. Ασύμμετρο πόλεμο κάνουν. Φασίστες είναι. Του Ισλαμ. Όπως οι δημοκρατίες μας πάταξαν την Κου Κλουξ Κλαν θα πατάξουν κι αυτούς. Μήπως υποστηρίζετε κι αυτούς; Αφήστε τα συνωμοσιολογικά. Τα μέτρα ασφαλείας δεν θα πειράξουν τη δική σας ελευθερία λόγου. Θα σας προστατεύσουν όμως από το να φάτε καμιά αδέσποτη από την επόμενη επίθεση. Όσο γίνεται. Το εισαγόμενο συριζαϊκό σύμπαν στην Κύπρο είναι γραφικό **Giorgos Stogias**. Εξόν από την Ελλάδα και γραφικούς κύκλους στην Κύπρο δεν υπάρχει τέτοια συζήτηση. Και όχι δεν είχα ούτε εγώ την ευκαιρία να "διαβάσω" τα δεκάδες άρθρα σας. Ούτε και με ενδιαφέρουν. Γιατί δεν γράφετε όμως κανένα ακόμα αρθράκι εναντίον μου; Σαν εκείνα τα λαμπρά του 2014; Ευκολάκι. Σας δίνω και τον τίτλο: "Ασύδοτοι νεοφιλελεύθεροι θέλουν να επιβάλουν τη δικτατορία στην Ευρώπη μας". Στο "Ευρώπη μας" γελάμε.

Μου αρέσει! · 1 · 1 ώρα · Τροποποιήθηκε

βρίσκονται στη ρίζα αυτών των φαινομένων, της είναι αρκετό να βρει κάποιο σύνθημα που να της δίνει το αίσθημα της δικαίωσης: το Ισλαμ φταίει. Και συνεχίζει με αγέρωχη αισιοδοξία: «Όπως οι δημοκρατίες-μας πάταξαν την Κου Κλουξ Κλαν θα πατάξουν και αυτούς. Μήπως υποστηρίζετε κι αυτούς;»

Σ' αυτό το επίπεδο αφαίρεσης ίσως να έχουμε όλοι την υποχρέωση να είμαστε αισιόδοξοι. Ωστόσο δεν πρέπει να ξεχνούμε πως η ΚΚΚ ήταν αναπόσπαστο μέρος της δημιουργίας της αμερικανικής κοινωνίας (βλέπε το *Birth of a Nation* του D. W. Griffith) και χρειάστηκαν μακρόχρονοι και δύσκολοι κοινωνικοί αγώνες για να επιβληθούν τα ανθρώπινα δικαιώματα στις ΗΠΑ. Όπως και τότε, έτσι και σήμερα έχουμε ανάγκη για τους Μάρτιν Λούθερ Κινγκ και τους Φραντς Φανον και τις Χάννα Αρεντ και τους Νέλσον Μαντέλα για να μας θυμίζουν πως τίποτε δεν έρχεται από μόνο-του. Αποφεύγω ονόματα που θα αποτελούσαν κόκκινο πανι για την κ. Χόπλάρου, όχι γιατί είναι λιγότερο σημαντικοί αλλά γιατί δεν θέλω να εκτροχιαστεί η συζήτηση στα στερεότυπα της περιφρόνησης για κάθε τι το αριστερό.

Δεν πρέπει ακόμα να ξεχνούμε πως η νίκη των «δημοκρατιών-μας» δεν είναι καθόλου δεδομένη. Η δεκαετία του '30 δεν τέλειωσε με την νίκη της Δημοκρατίας αλλά με την άνοδο του Χίτλερ και τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο. Φυσικά μετά τον πόλεμο επικράτησε τελικά η Δημοκρατία. Ελπίζω να μη προσβλέπει η κ. Χόπλάρου σε μια τέτοια νίκη.

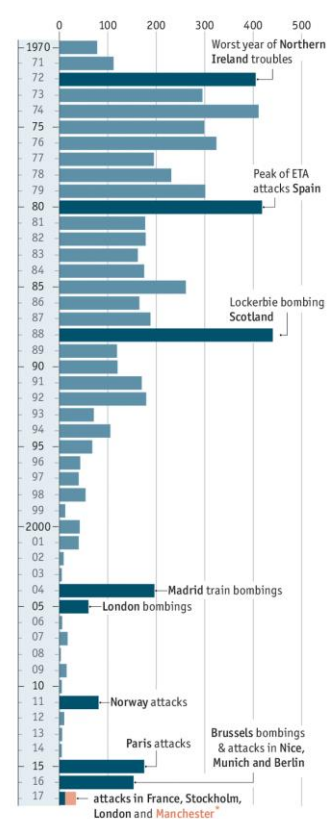
Όσο για το αν «υποστηρίζω κι αυτούς» τα έχουμε πει. Συνεχίζει: «Αφήστε τα συνωμοσιολογικά. Τα μέτρα ασφαλείας δεν θα επηρεάσουν τη δική-σας ελευθερία λόγου. Θα σας προστατέψουν όμως από το να φάτε καμμία αδέσποτη από την επόμενη επίθεση. Όσο γίνεται.» Είναι όμως συνωμοσιολογία η συνεχής διάβρωση των ελευθεριών στις κοινωνίες της Δύσης; Ασφαλώς η επίθεση στους Δίδυμους Πύργους δεν έγινε για να περιοριστούν οι ελευθερίες. Εγινε όμως η αιτία (και εν μέρει η αφορμή) για τον «Πόλεμο κατά της Τρομοκρατίας» που περιλαμβάνει άπειρα μέτρα και δράσεις που περιορίζουν τις ελευθερίες και τα δικαιώματα των ανθρώπων. Εγινε επίσης η αφορμή για την επίθεση εναντίον του Ιρακ και το χάος που ακολούθησε με αποκορύφωμα τη δημιουργία του DAESH και την έξαρση της τρομοκρατίας.

Στη συνέχεια παρηγορεί τον Γιώργο Στόγια: «Το εισαγόμενο συριζαϊκό σύμπαν στην Κύπρο είναι γραφικό Giorgos Stogias. Εξον από την Ελλάδα και γραφικούς κύκλους στην Κύπρο δεν υπάρχει τέτοια συζήτηση».

Αλήθεια; Ξέρετε κάποιον Μπέρνι Σάντερς που παρολίγον να κερδίσει την Χίλαρυ Κλίντον στις προκριματικές του Δημοκρατικού Κόμματος και που σήμερα οι αναλυτές πιστεύουν πως θα είχε κερδίσει και τον Τραμπ αν ήταν ανθυποψήφιος-του; Ξέρετε κάποιον Λουκ Μελανσιον που από το πουθενά πήρε 19% των ψήφων στις γαλλικές εκλογές; Ξέρετε κάποιο κόμμα που ονομάζεται Σινν Φέιν στην Ιρλανδία που λίγο έλειψε να έλθει πρώτο κόμμα στη Βόρεια Ιρλανδία; Ξέρετε κάποιον Πάμπλο Ιγκλέσιας που ηγείται ενός κινήματος που ονομάζεται Ποδέμος στην Ισπανία; Ξέρετε κάποιον Τζέρεμυ Κόρπυν που απειλεί να κερδίσει τις εκλογές στις 8 του Ιούνη στην Βρετανία; Όλοι αυτοί δεν έχουν θέση στην Ευρώπη-«σας» υποθέτω.

Living with terrorism

Terrorism in western Europe and selected events within years, deaths excluding perpetrators

Sources: Global Terrorism Database, University of Maryland; press reports

* At 2pm GMT, May 23rd 2017

Economist.com

Τελειώνει με μια καταπελτικη επίθεση εναντίον-μου: «Και όχι, δεν είχα ούτε εγω την ευκαιρία να 'διαβάσω' τα δεκάδες άρθρα σας. Ούτε και με ενδιαφέρουν. Γιατι δεν γράφετε όμως κανένα ακόμα αρθράκι εναντίον μου; Σαν εκείνα τα λαμπρα του 2014; Ευκολάκι. Σας δίνω και τον τίτλο: 'Ασύδοτοι νεοφιλελεύθεροι θέλουν να επιβάλουν τη δικτατορία στην Ευρώπη μας' Στο 'Ευρώπη μας' γελάμε».

Εμεινα άφωνος. Η πρώτη-μου αντίδραση ήταν να αντεπιτεθω. Δεύτερες σκέψεις με έκαμαν να μην το κάμω εν βρασμω ψυχης. Να περιμένω μερικες ώρες για να δώσω μια ψύχραιμη (δεν είχα πια τη ψευδαίσθηση ότι μπορούσε να ήταν εποικοδομητικη) απάντηση. Μερικες ώρες μετα ήταν αργα. Αν προσέξετε στα τελευταία αποσπάσματα που δίνω από το fb δεν υπάρχει πια η δυνατότητα απάντησης. Η κ. Χόπλάρου με είχε διαγράψει, προφανως γιατι απόψεις όπως τις δικες-μου δεν έχουν θέση στην Ευρώπη-της.

Τί συμβαίνει εδώ; Είναι εύκολο να αποδώσει κανεις μια τέτοια αντίδραση στην προσωπικότητα της Ρένας Χόπλάρου ή τις πολιτικες-της προτιμήσεις. Χωρις αμφιβολία αυτά είναι μέρος της εξήγησης. Όμως υπάρχουν και άλλες διεργασίες σε δράση. Η πρώτη είναι η φθοροποιος επιρροη του fb και της ηλεκτρονικης επικοινωνίας γενικότερα. Καθισμένοι πίσω από μια οθόνη και ένα πληκτρολόγιο χάνουμε την προσωπικη επαφη με το συνομιλιτη-μας. Είμαι απόλυτα βέβαιος ότι ούτε η κ. Χόπλάρου ούτε ο Γιώργος Στόγιας θα μιλούσαν με τόση έπαρση και τόση επιθετικότητα σε μια πρόσωπο με πρόσωπο συζήτηση. Όπως τους χειριστες ενός μη-επανδρωμένου βομβαρδιστικου που μπορούν τη μια στιγμη να σκοτώσουν τους στόχους-τους στο Αφγανισταν και την επόμενη να πιουν τον καφε-τους παρέα με την οικογένειά-τους στην Νέα Υόρκη.

Η δεύτερη διεργασία είναι ακόμα πιο προβληματικη. Ολοι-μας τείνουμε να συναγελαζόμαστε με άτομα και φίλους που έχουν λίγο πολύ τις ίδιες ιδέες μαζί-μας. Οσο πιο έντονες είναι οι απόψεις-μας τόσο πιο εύκολα διώχνουμε όσους διαφωνουν μαζί-μας και δημιουργούμε γύρω-μας ένα κλειστο κύκλο που έχουμε την εντύπωση πως αποτελεί αντιπροσωπευτικο δείγμα της κοινωνίας. Πρόκειται για μια αυτοτροφοδοτούμενη διαδικασία που πολύ γρήγορα μας οδηγει στο να χάσουμε επαφη με την πραγματικότητα. Στο χώρο της αριστερας αυτό είναι πολύ γνωστο και διαδεδομένο φαινόμενο που καταλήγει στον πολυκερματισμο της αριστερας και τη δημιουργία σεκτων που δεν μπορούν να συνεννοηθουν μεταξύ-τους.

Η περίπτωση της Ρένας Χόπλάρου δείχνει πως αυτό δεν είναι μόνο κατάρα της αριστερας. Η Ρένα Χόπλάρου έχει πια δημιουργήσει το δικο-της μικρόκοσμο με τη δικη-της αποστεωμένη φιλοσοφία που δεν αντέχει σε καμμία συζήτηση. Το μόνο που μπορεί να δεχτει είναι το θαυμασμο ενός περίγυρου που για τον ένα ή τον άλλο λόγο μπορεί να την ανεχτει. Φυσικα έχει ένα πλεονέκτημα απέναντι στις σχέτες της αριστερας. Ασπάζεται την κρατούσα ιδεολογία και μπορεί να ελπίζει σε ανάλογα ανταλλάγματα από την κρατούσα ελιτ.

Θέμος Δημητρίου
28 του Μάη 2017

ΥΓ. Η εικόνα της Ρένας Χόπλάρου στο φβ είναι παρμένη από τον πίνακα του Ντελακρουα «Η Ελευθερία οδηγεί τον Λαο». Μια εικόνα που θέτει αδιαπραγμάτευτα την Ελευθερία σαν πρώτη προτεραιότητα – πάνω από την ασφάλεια, πάνω από την ίδια τη ζωή. Ίσως όμως να προέρχεται από την «εποχή της αθωότητας»... Να αναμένουμε αλλαγή;

The image shows a Facebook profile page for Rena Choplarou. The background is a reproduction of the painting 'Liberty Leading the People' by Eugène Delacroix, depicting a woman holding a flag and a rifle. The profile picture is a portrait of Rena Choplarou, a woman with dark hair, smiling. The name 'Rena Choplarou' is displayed in bold. Below the name are navigation tabs: 'Χρονολόγιο', 'Πληροφορίες', 'Φίλοι 167 κοινοί', 'Φωτογραφίες', and 'Περισσότερα'. On the right side, there are buttons for 'Προσθήκη στους φίλους', 'Ακολουθήστε', and 'Μήνυμα'.